

ສຶລປາກ

20

ນິຕຍສ່າງຮາຍສອາເດືອນອວງການສຶລປາກ

ປີທີ ១៤

ເດືອນ ៥

ມກຣາຄນ

ພ.ສ. ២៥១៤

สารบัญ

ปีที่ ๑๔ เล่ม ๘

มกราคม

๒๕๑๙

๑. สาส์นสมเด็จ	สมเด็จฯ เจ้าพ่อกรรมพระยานริศฯ	
	และสมเด็จฯ กรมพระยาดำรงฯ หน้า ๑	
๒. พระราชพิธีรัชดาภิเษก พระบาทสมเด็จพระปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว		
รัชกาลที่ ๕ (ตอน ๒)	กองจดหมายเหตุแห่งชาติ	, ๒๐
๓. สมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เสนนาดีกระทรงมหาดไทย		
เสด็จตรวจราชการหัวเมืองบักย์ใต้ ร.ศ. ๑๙	กองจดหมายเหตุแห่งชาติ	, ๔๖
๔. เรืองพระราม	พระวรรณค์เชือ กรมหมื่นพิทยลาภฤทธิ์ยักษร	, ๕๕
๕. คำอ่านศิลปารักษ์ อักษรไทยบึกขาม และภาษาไทย จ.ศ. ๘๕๕		
ได้มาจากการพุทธสถาน ตำบลช่างลาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	เทิม มีเติม อ่าน	, ๑๑๕
๖. ข่าวสภากาражพิพิธภัณฑ์ระหว่างชาติ		, ๑๒๐

SILPAKON

Vol. 14

January, 1971

No. 5

CONTENTS

1. "San Somdet" (Letters Between Their Late Royal Highnesses Prince Naris and Prince Damrong)	Page 1
2. The Silver Jubilee of King Chulalongkorn (Part II) by National Archives Division, Department of Fine Arts	,, 20
3. Report on the Official Inspection in Southern Provinces of Prince Damrong, B.E. 2439 by National Archives Division, Department of Fine Arts	,, 46
4. The Story of Rama by H.H. Prince Dhaninivat Kromamun Bidyalabh Bridhyakorn	,, 95
5. Reading and Explanation of Thai Inscription in Thai Fak Kam Characters, B.E. 2040, from Buddhist Hall, Tambon Chang Khlan, Amphoe Muang, Changwat Changmai by Toem Meetem	,, 115
6. News from Icom	,, 120

คำอ่านศิลปารักษ์

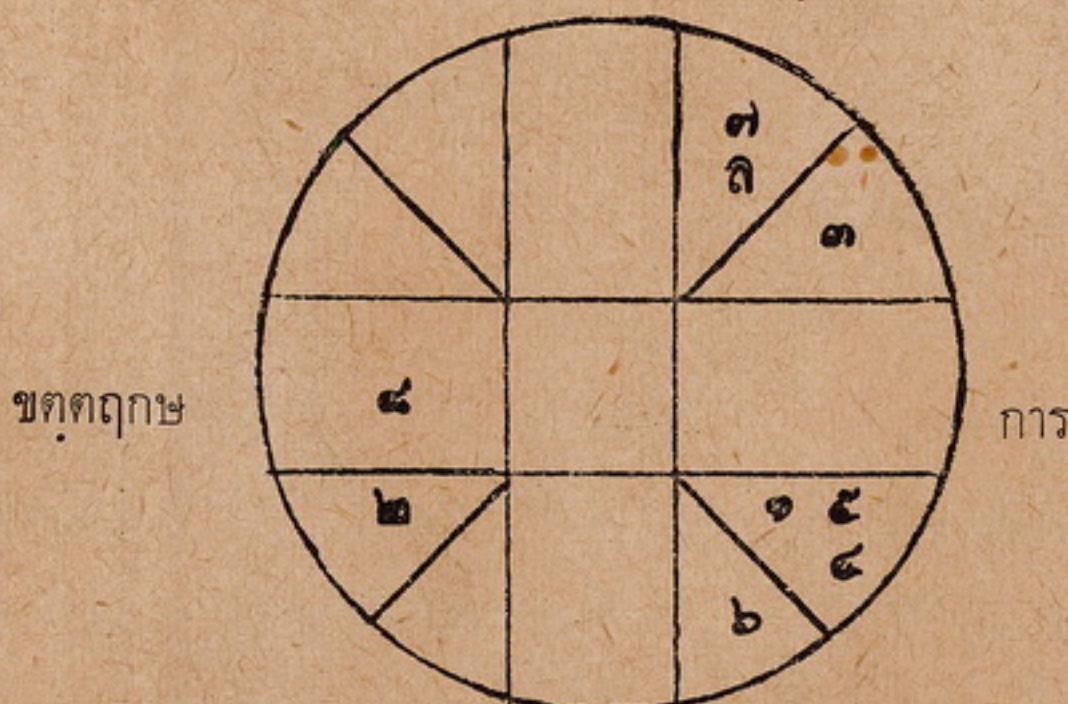
อักษรไทยผู้กขามภาษาไทย จ.ศ. ๙๕๗

ได้มาจากพุทธสถาน คำบลซั่งคลาน อ่าเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ปัจจุบันจารึกอยู่ที่พุทธสถานชั้นบน จังหวัดเชียงใหม่
วัดถุที่จารึกเป็นหินราย สีแดง

ขนาดกว้าง ๔๔ ซม. สูง ๖๗ ซม. หนา ๘ ซม.

นายเทม มีเต็ม อ่าน

นายประสาร บุญประคง ตรวจแก้และอธิบายคำ

ด้านที่ ๑

คำจารึก

คำอ่านนี้จุนัน

๑. // ศรีสวัสดิ์มีจุลสักราชไร

// ศรีสวัสดิ์ มีจุลสักราชไร

๙๕๗

๙๕๗ (๑)

๒. ตัวในปีะเสง ไวยันเมิง ไสเดินสาม

ตัวในปีะเสง ไวยันเมิง ไส (๒) เดือน ๓ (๓)

๓. แรม ๖ คำวัน ๔ ไวยันเปลิกจะงา

แรม ๖ คำ วัน ๔ ไวยันเปลิกสง้า (๔)

ญาไม

ยามว-

คำจารึก

๑. น้ำยงพระมหาเทวีเป็นเจ้ายินดีใน
๒. พระพุทธเจ้าที่นี่ก็ไวนครวัหน์ชื่อ
๓. พนรักษาหืออุปถักรักษาพระพุทธรู
๔. ปเป็นเจ้าที่นี่แลเจ้าพากต้อง
๕. ตามญาณคงคำรับอาชญาพระมหารา
๖. ชเทวีเป็นเจ้าหีช่างดาบริ恩ผู้นึงชื่อ
๗. ชาวหนองนอยนำมานำฝังจารึกไวเพื่อหีเป็น
๘. บุญจะเจริญ (๙) แกพระเป็นเจ้าแผ่นดิน
๙. ลเจาขุนผู้ไดคนไมมาเป็นเจ้าแกส
๑๐. (ถ) หนีญาไกกลัวเกล้าคนกปวัคที
๑๑. (ถ) ยินดีด้วยส่วนบุญพระเป็นเจ้าคน
๑๒. เป็นเจ้าแผ่นดินนีชุกนทุกคน
๑๓. (ถ) ฯ/๙ @***

คำอ่านบังจุบัน

นเทียง พระมหาเทวีเป็นเจ้ายินดีใน
พระพุทธเจ้าที่นี่ ก็ไวนครวัหน์ชื่อ^๑
พนรักษาหือ (๔) อุปถักรักษาพระพุทธรู—
ปเป็นเจ้าที่นี่ แลเจ้าพากต้อง—
ตามญาณคงคำรับอาชญาพระมหารา—
ชเทวีเป็นเจ้าหือช่างดาบริ恩ผู้นึงชื่อ^๒
ชาวหนองนอยนำมานำฝังจารึกไวเพื่อหือเป็น^๓
บุญเจริญแก่พระเป็นเจ้าแผ่นดิน —
ลเจาขุนผู้ได คนไดมาเป็นเจ้าแกส—
ถานนี อย่าไดกลัวเกล้า (๖) คนกบวัคที—
ลย ยินดีด้วยส่วนบุญพระเป็นเจ้า คน
เป็นเจ้าแผ่นดินนีชุกน (๗) ทุกคน—
เด ฯ/๙ @***

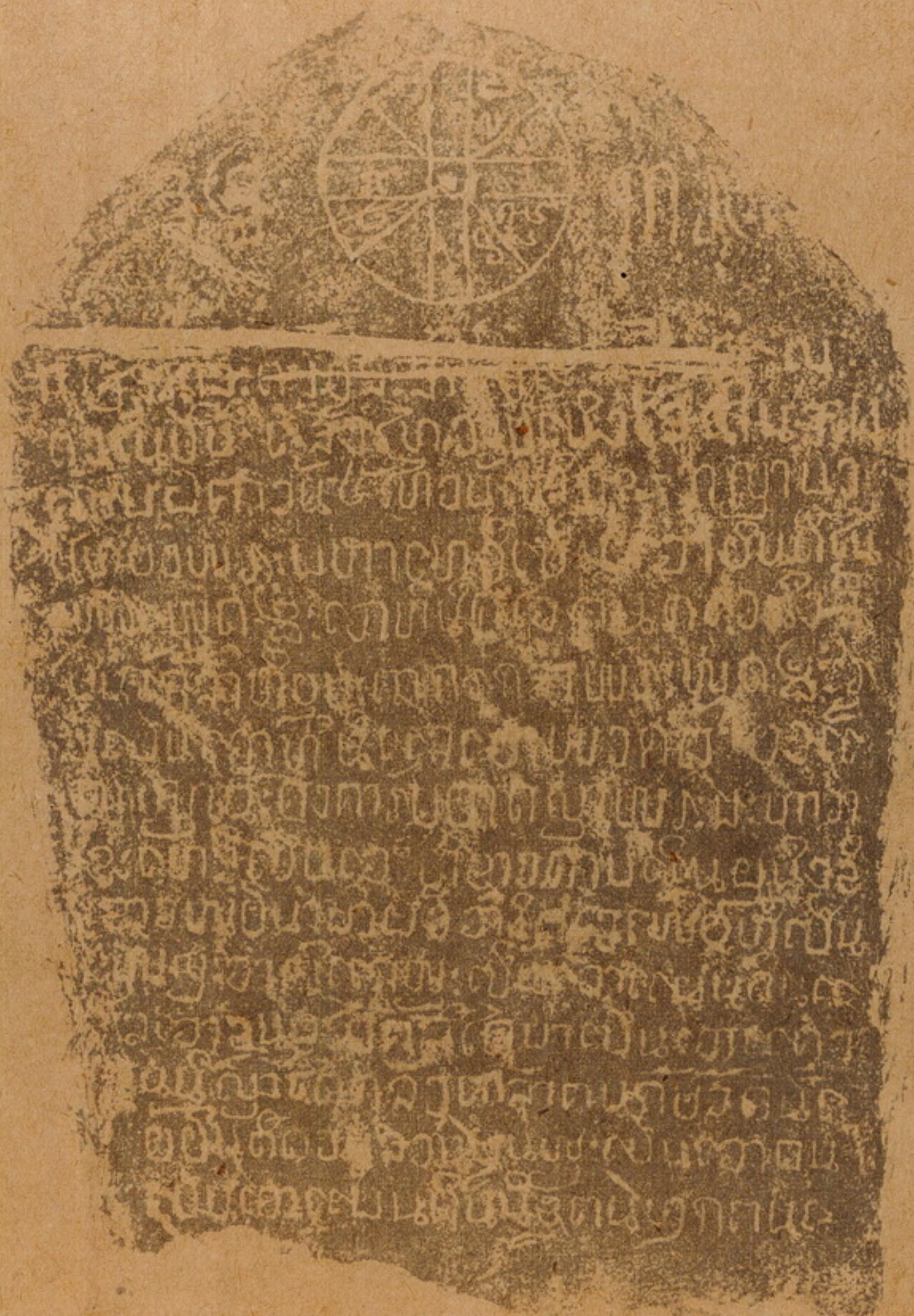
ด้านที่ ๒

คำจารึก

๑. (ปีรวม) ยสีเดินญี่ออกสิบสีคำวัน
๒. วัน(ไห) เมิงไกเม่งวัน ๖ ญาม ... คำ
๓. พลอยหีланอันเป็นขาพระวัด
๔. แกวหลาดเจ้าพากหีนายชื่นน
๕. .คนความช่างสางหมายขาหมินดง
๖. ถานผู้นึงปากรักนาเร็นผู้นึงถานผู้ญ่า
๗. ผู้นึงมาลงลานเน้นไวเป็นขาพระเจ้า
๘. วัดแกวหลาดแฉมมหาเตนเจา
๙. ญ่าณรังสีคำรูແສเข้าพันก
๑๐. รุหานสิบナルอุดคำรูແລ //

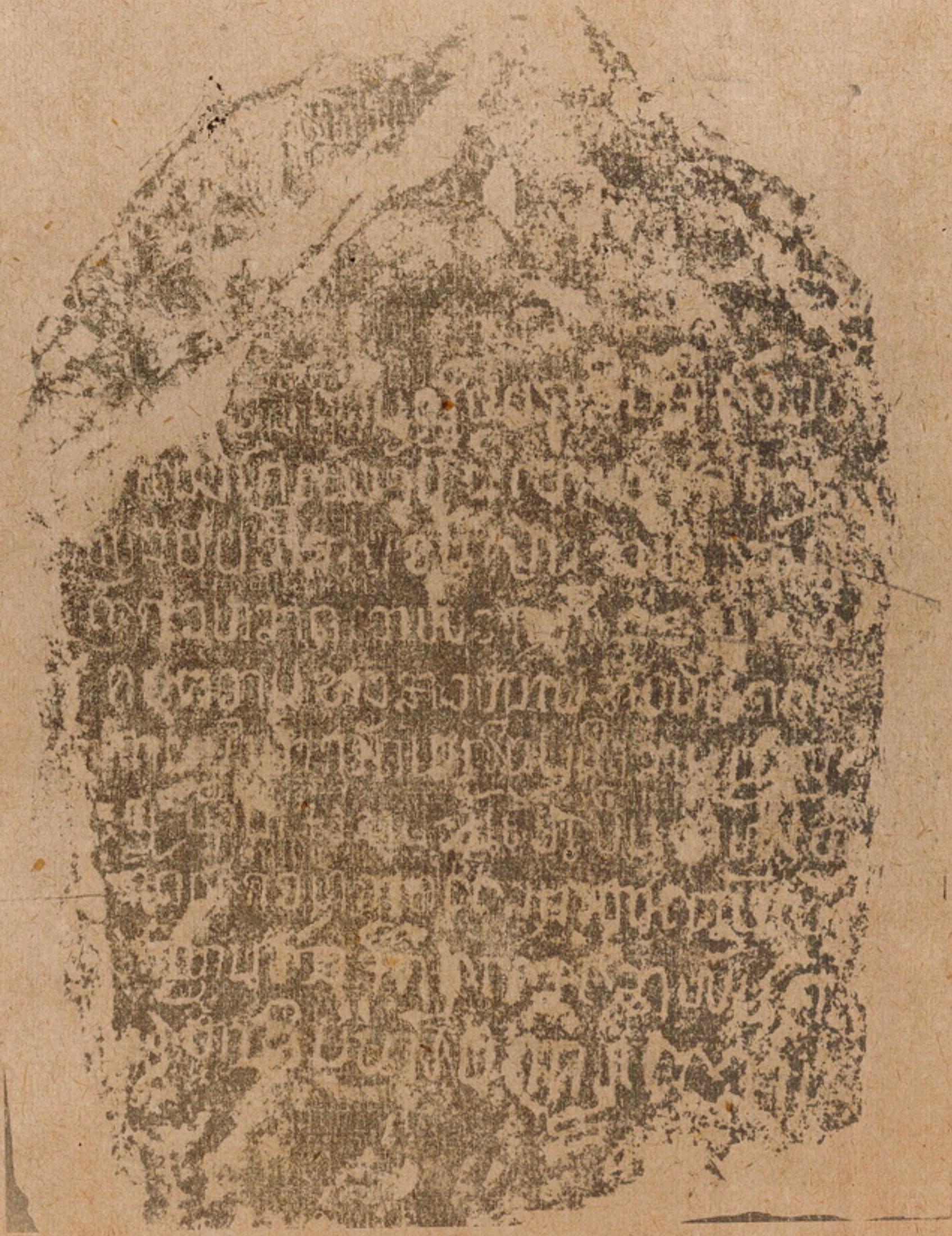
คำอ่านบังจุบัน

บีระવายสี(๘)เดือนยี่(๕)ออก(๑๐)๑๔ คำ
ไหเมิงไก(๑๐)เมึงวัน ๖ ญาม ... คำ
พลอยหือหลานอันเป็นขาพระวัด
แกวหลาด เจ้าพากหีนายชื่นน
.คนความช้างสางหมายขาหมินดง —
ผ่าผู้หันนี ปากรักนาเร็นผู้หันนี หลานผู้ย่า
ผู้หันนีส่งหลานเน้นไวเป็นขาพระเจ้า
วัดแกวหลาด แฉมมหาเตนเจ้า
ญ่าณรังสีกี้รู ແສເຂົາພັນກ
รູ້ ຫ້າສີບナルອຸດກົງແລ //

คำนี้

ศิลปาริถกหุทธสถาน ต. ช้างคลาน อ. เมือง จ. เชียงใหม่

ด้านที่ ๒

ศึกษาวิถีพุทธสถาน ต. ช้างคลาน อ. เมือง จ. เชียงใหม่

อธิบายคำ

- (๑) ชุดศักราชได้ ๘๕๙ = พุทธศักราช ๒๐๕๐
- (๒) เมิงไส้ คือ เมิง = จัตวาศก, ไส้ = ปีมะเส็ง, เป็นปีมะเส็ง จัตวาศก ของไทยภาคเหนือแต่ทรงกับบี มะเส็งนพศก ของไทยภาคกลางพระวิธีนับ ศก ของไทยภาคเหนือ น้อยกว่าของไทยภาคกลาง ๕ ปี เช่น ๖ (หรือ ฉศก) ของไทยภาคกลาง = ๑ (หรือ เอกศก) ของไทยภาคเหนือ ในที่นั้นจงอ่านว่าเมิง = จัตวาศก, ไส้ = ปีมะเส็ง เป็นปีมะเส็งจัตวาศกของไทยภาคเหนือ
- (๓) เดือน ๓ คือ เดือน ๓ ของไทยภาคเหนือ ทรงกับเดือน อ้ายของไทยภาคกลาง
- (๔) เปลิกสง้า คือ ทรงกับชื่อศกและชื่อของไทยภาคเหนือ เปลิกกีคือเปณญาศก สง้ากีคือปีมะเมีย แต่ในที่นี้เป็นชื่อวันของไทยชนิดหนึ่ง ซึ่ง เอาศก ๑๐ ศกที่เรียกว่าแม่วันไทยหรือแม้มือ และเอาปี ๑๒ นักชัตตรที่เรียกว่าลูกวันไทย หรือลูกมือมาใช้เป็นวันเรียกว่าวันไทย หรือนมือ
- (๕) ห้อ = ให้
- (๖) กลัวเกล้า = กลุกกลี หรือปะปน
- (๗) ชุกน = ทุกคน
- (๘) ระวายสี คือ ระวาย = ตรีศก, สี = ปีมะโรง เป็นปีมะโรง ตรีศกของไทยภาคเหนือ แต่ทรงกับปีมะโรง อัฐศกของไทยภาคกลาง
- (๙) เดือนยี่ คือ เดือนยี่ของไทยภาคเหนือ ทรงกับเดือน ๑๒ ของไทยภาคกลาง
- (๑๐) ออก = ข้างขัน, ขัน
- (๑๑) เมิงไก = เป็นชื่อวันของไทยชนิดหนึ่ง